

Még mindent a csend birtokol,  
Folyékony a párnán hajad,  
az éj strázsál, mélyen alszol.  
lüktető perc, lassan halad.

A hajnal semmivé foszló  
álmok fátyolában, kábán  
ül az óra mutatóján.  
Bíbor színt tükröző szemmel  
nézem, ahogy halkán szökell,  
távolodik a pirkadat,  
szomorú, de én megértem,  
hogy tovább már nem maradhat.

A fák lombján árnyjátékot  
játszik a szellő a fényel,  
puha avarban álmosan  
csoszogva dohog az éjjel.